Gáborélet

2020
március

MARADJ OTTHON!

digitális távoktatás indult

Farsang a Fő utcában

Interjú Kimmel Zsolt élőképes molinókészítővel

Tartalomjegyzék

Rendkívüli helyzet.....….....…….…….…….…….3

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....4

Régen volt, hogy is volt……...……..….5

A hónap sztárja: Kimmel Zsolt.....……..……..……..……...7

Búcsúzó tanárunk…….…..……10

Tudod-e mit jelent?…….……..……..……..12

A hónap tanulói……..13

E hónapban történt…….…….....…..14

Ti mondtátok; A hónap vicce…….……...……15

Életképek……...…..16

Gáborélet iskolai folyóirat 2020/22 (VIII. évfolyam, 66. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bodnár Attila 5.a, Kiss Ramóna 6.a, Bodnár Boglárka 8.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-9854 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Rendkívüli helyzet

Kedves Gyerekek!

Eljött a március, ilyenkor mindig mosolyogva várjuk a tavaszt. Ez az évszak ugyanis az újjászületésről, a megújulásról, a virágzásról szól. Most azonban egy borzalmas vírusjárvány bénította meg a világot, és ebből sajnos mi sem maradtunk ki. Bezártak az iskolák, és egyelőre fogalmunk sincs, hogy mikor nyitnak ki. De nem szünidő van, hanem digitális távoktatás. Ez egy merőben új helyzet diáknak, tanárnak, szülőknek egyaránt. Ezért kérünk mindenkit, hogy legyünk türelmesek egymással, próbáljuk segíteni egymást ebben a helyzetben! De legfontosabb természetesen az egészség! Reméljük, hogy senki nem betegszik meg, azért is kell szigorúan otthon maradni, hogy ne terjedhessen a vírus. Ebben a helyzetben is próbáljuk szerkeszteni Nektek a suliújságot, hogy legalább így virtuálisan közelebb tudjuk hozni egymást. E havi számunk kiemelten foglalkozik a nagy sikerű Fő utcai farsangi rendezvénnyel, az „Életképek" című rovatunkban fotókat láthattok az eseményről. Egy berkeiben elismert, a rajzairól, koreográfiáiról híressé vált művész, a kispesti Kimmel Zsolt nyilatkozott nekünk ebben a hónapban. Volt búcsúzó tanárunk, és ezen kívül újra jelentkezik a „Ti mondtátok…", „A Hónap vicce", a „Miért jó Gáboros ifinek lenni?" és a „Régen volt, hogy is volt…", a „Tudod-e mit jelent?", „A hónap tanulói" és az „E hónapban történt rovatok is. Reméljük, hogy ezzel is egy kis színt viszünk a mindennapokba, hisz most rendkívül fontos a kitartás. Vigyázzon mindenki magára és másokra!

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?

- Varga Eszter

2019-ben ballagtam az iskolából, ahova egyébként első osztálytól kezdve jártam, így már életem első Erzsébet-napján megismerkedhettem az ifikkel, és betekintést nyerhettem, hogy kik ők és mit csinálnak. A nővérem által - aki már jónéhány éve tevékenykedik ifiként – szintén volt szerencsém rálátást szerezni ennek a remek csapatnak a munkájára, működésére. Sokszor láttam, hogy akár személyesen összegyűlve, akár a számítógép előtt csapatba verődve rakják össze a programokat, és gyűjtenek feladatokat ezekhez. Először én is ezáltal kaptam kedvet. Jelenleg a Szent László Gimnáziumban emelt biosz-kémia tagozaton tanulok nyelvi előkészítős osztályban, ahol szintén belevetettem magam az ottani közösségi életbe, és elvállaltam az osztály diákönkormányzati képviseletét. Az utolsó diákként töltött táborom adta meg a végső löketet ahhoz, hogy a továbbiakban ifiként tevékenykedjek. Konkrétan a búcsúesten, míg a többiek táncoltak, egy csapat elpilledt másodikoshoz szegődtem, és közös játékkal ütöttük el az időt a diszkó végéig. Nagyon jó érzés volt, hogy figyeltek és felnéztek rám. Ezek után az új tanév kezdetén több volt osztálytársammal együtt ellátogattunk az első ifigyűlésre. Kicsit izgultunk, hogy vajon hogy fogadnak majd bennünket a nagyobbak, de hamar kiderült, hogy semmi okunk nincs az aggodalomra, örömmel fogadtak minket. Hamar el is kezdődött a közös munka, az éves programok megszervezése. Kivehettük a részünket mind a sulibuli, mind a farsangi programok összeállításában. A gyerekek boldog mosolya, az, hogy örömmel vesznek részt a játékokban, valamint a táncainkért járó tapsvihar elismerésként szolgál minden befektetett munkánkért. Összességében jó érzés egy összetartó, barátságos és vidám közösséghez tartozni.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Jakal György, a Fő utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

1997 szeptemberétől 2005 júniusáig jártam az iskolába. Alsóban Anna néni volt az osztályfőnököm, aki Edit nénivel együtt pátyolgatott minket, felsőben Ica néni volt a főnök.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Ez alapvetően nehéz kérdés, mert nem vagyok vele teljesen tisztában, hogy most milyen a tanítás. Amit biztosan tudok, hogy a kütyük közel nem játszottak akkora szerepet a mi életünkben, mint a mostani fiatalokében. Nálunk az informatika óra volt a nagy szám, amikor számítógéphez ülhettünk - az akkori tudásuk bizony komolynak számított. Akkoriban az interaktív tábláknak még csak az ötlete sem merült föl, mi bizony a jó öreg írásvetítőket használtuk, ha valamit igazán nagy méretben szerettünk volna látni. Komolyabb technológiai váltásnak talán a média órát éltük meg, hiszen olyankor nem könyveket bújtunk, hanem filmet néztünk, és arról beszélgettünk - már amennyire a fegyelem ezt engedte, de nagy általánosságban azért nem volt ezzel különösebb probléma. (Az persze más kérdés, hogy Gyenes Éva néni hogy emlékszik minderre vissza, de erről kérdezzétek meg őt. ;-))

Az iskolai élet viszont - szerintem - nem változott olyan sokat. Erzsébet napi buli, Luca napi vásár, sportnap, tábor - ezeket mi is pontosan ugyanúgy át- és megéltük. Nem is csoda, hiszen jól működő programok voltak ezek mindig, butaság lett volna megválni tőlük. Az ifik csapata is megmaradt, nyilván egyedül a személyek cserélődnek. Ami viszont valahogy elmaradt, az az 'osztályifi' személye. Emlékszem, nekünk ott volt Ildi és Iringó (Babócsy Ildiről van szó, Julcsi nővéréről - Julcsira azért csak emlékeztek), ők még egyik-másik osztálykirándulásra is eljöttek velünk. Mire azonban mi kerültünk az ifik közé, ez a fajta különleges kapcsolat az osztályokkal szinte teljesen kikopott, mára talán teljesen el is tűnt.

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen, és miért?

A kérdés nem korrekt, mert mindenkire ugyanolyan szívesen emlékszem vissza. De ha mindenképp ki kell emelni

valakit, akkor az Anna néni és Ica néni lenne. Az ok egyszerű: mivel ők voltak az ofőim, velük töltöttük el a legtöbb időt, őket ismerhettük meg a legjobban. Meg hát Anna néni az Anna néni. Szerintem nincs gyerek, aki ne ismerné, és ne szeretné.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Egész sok lehetőségünk volt tanítás után, de a suliban fejlődni. Volt sakk Sanyi bácsival (ő nem volt az iskola tanára, csak a sakk miatt jött mindig), matekszakkör Ica nénivel, vagy énekkar Mariann nénivel. Kriszta néni tartott pom-pomos táncórát - évnyitókor és -záráskor, meg még a művészeti fesztiválon is volt fellépése a csapatnak. Mindezeken kívül voltak extra kirándulások is. Én ezeket szerettem a legjobban. Zoli bácsi volt az alappillére ezeknek: volt őszi, téli és talán tavaszi túra is. Ezek 1-2 éjszakás, ottalvós kirándulások voltak túrával, kis tanulással és a legendássá vált eltévedésekkel. (Utólag persze mindig kiderült, hogy nem voltak ezek olyan súlyos dolgok, hiszen az összes alkalommal visszataláltunk a szállásra.) Ezen kívül volt nyáron is kirándulás, ez pedig a vándortábor volt. Bizony, párhuzamosan a káptalanfüredi 'álló táborral' volt egy kirándulós is. Ez is nagyjából 10 napos volt (ennek pontos megmondhatója Zoli bácsi és Ica néni), de itt 1, legfeljebb 2 éjszakát töltöttünk egy-egy szálláson, amúgy túrák voltak át a különböző tájegységeken. Természetesen itt is voltak játékok, vetélkedők, mindenféle programok, de a hangsúly a túrázáson volt, amit személy szerint én nagyon szerettem.

Miért szerettél ide járni?

Ha azt mondom, hogy Gábor-élet, abból talán mindenki megérti a lényeget. A közösség, a programok, a tanárok mind hozzájárultak ahhoz, hogy a lehető legjobb környezet alakuljon ki az iskolában. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy azokkal hozott össze az élet, akikkel - és közülük sokakkal még ma is tartjuk a kapcsolatot. Ehhez hozzájárulhatott az is, hogy alapvetően kis iskola a miénk (akkoriban a Jókai suli még abszolút különálló intézmény volt), kisebb közösségben pedig szerintem szorosabb barátságok köttethetnek. S mindamellett, hogy szerettem odajárni, a mai napig szeretek visszatérni, hiszen a Gáboros érzés nem múlik el talán soha.

A hónap sztárja:

Kimmel Zsolt

Manapság a sport és a művészet is összefüggésben áll, hiszen például labdarúgó mérkőzéseken egészen művészi koreográfiákat látunk a nézőtéren. A magyar válogatott mérkőzésein az utóbbi időben feltűnt koreókról készült képek pedig túlzás nélkül bejárták a világot, annyira lenyűgözőek voltak. Ezek megalkotója pedig a kispesti Kimmel Zsolt. Számos más alkotása mellett ő festette a mi tornatermünk öltözője melletti falon lévő Honvéd-oroszlánt is.

Mikor és hogyan kezdődött nálad a rajzolás, mint hobbi?

Gyerekkorom óta rajzolgatok, valahol az óvodában kezdődhetett, szüleim legnagyobb örömére volt, hogy a szoba falán gyakoroltam zsírkrétával.

Mi szerettél volna lenni gyerekkorodban?

Szentül meg voltam győződve róla, hogy katona leszek, de végül a szerkezetlakatos rokonszakmát választottam. :)

Milyen iskolai csínytevéseid voltak, amelyek köthetők a rajzoláshoz, festéshez?

Húha, rossz gyerek voltam ám, volt, hogy egy barátommal a tanári szék szövetére rajzoltunk egy oda nem illő dolgot. Az intő és a dorgálás után haza kellett vinnünk, hogy kitisztítsuk. Az alkoholos filc nem akart kijönni, ezért hipóval estünk neki, végül a rajz ott

maradt a széken, csak nem a filc, hanem a hipó rajzolta ki. Pár éve festettem a régi iskolám falára egy oroszlánt, a Honvéd kabaláját, Leót. Mondtam az igazgatónőnek, aki megkért, hogy mindig is ez volt az álmom, összefesteni az iskolám falát, és most legálisan tehetem. :)

Mikor és mivel váltál "ismertté", elismertté fociberkekben?

Nem gondolom, hogy ismert lennék, a magyar válogatott szurkolói csoportjával való munkáim során talán jobban felfigyeltek rám, akit érdekel az a fajta munka. A magyar-szlovákra készített Mátyás király rajz, illetve a Puskás Aréna megnyitó koreográfiájával azt hiszem maradandót alkottunk.

Mi inspirált, hogy focihoz köthető rajzokat, festményeket, molinókat, élőképeket csinálj?

Minden a Kispest szeretetéhez köthető nálam, a legendáink előtt való tisztelet inspirál.

Milyen technikákat használsz ezekhez a rajzokhoz?

Elég sokféle technikával dolgozom, mikor mihez van kedvem, a sima ceruzától kezdve egészen az aerosol festékspray-ig mindennel szoktam. :)

Mostanában a digitális rajzeszközök felé húzok.

Mely műveidre vagy a legbüszkébb?

Jelenleg talán a Puskás Aréna megnyitó koreográfiájára. De ez mindig változik, csináltam már képet Öcsi bácsi unokájának megrendelésére is, vagy Marco Rossinak is.

Mennyire lehet megélni ebből a hobbiból?

Én az alkotás szeretete miatt csinálom, és nem üzleti alapon. Lehet, ha a biznisz felől közelíteném meg, jól tudnék keresni vele, de akkor oda lenne az egész értelme számomra.

Mit tanácsolnál azoknak a gyerekeknek, akiket érdekelnek az ilyen típusú ábrázolások?

Azt tanácsolnám, hogy hajrá! Merjenek alkotni, mert szükség van a kreatív utánpótlásra. Ja, és hogy rossz rajz nincs, csak olyan, ami nincs még befejezve.

Mik a jövőbeni terveid ezen a téren?

Nem tervezek előre, mindig bejön egy munka, egy kérés, amivel tudok foglalkozni, legyen az egy koreográfia, vagy sál vagy csak egy matricaterv.

Ha lehetne egy kívánságod, mi lenne az?

Lennék most gyerek, rengeteg a lehetőség a kreatív dolgok terén, amikor én voltam fiatal, álmodni sem mertem a mostani technológiákról.

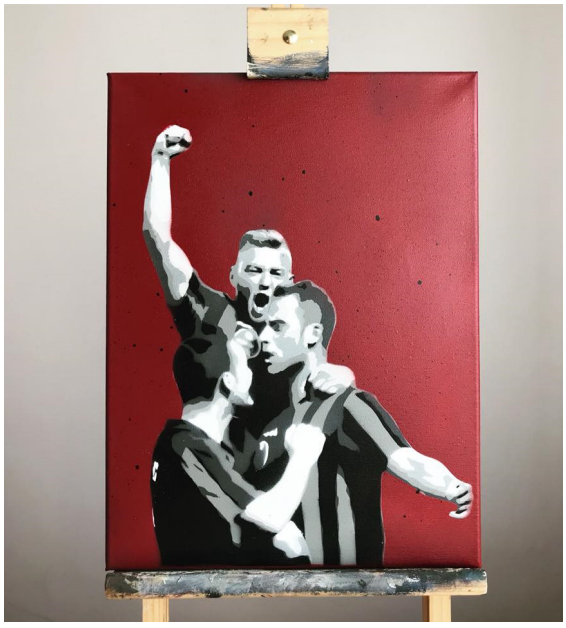

Búcsúzó tanárunk:

Sólyomné Ruttkay Éva

- Éva néni nyugdíjba vonult…

Iskolánk Fő utcai épületének egyik igazán ikonikus alakja ment nyugdíjba a tanév során. Aki ismerte, az biztos, hogy hasznát veszi annak a tudásnak, amit tőle kapott, és sokáig lesz hálás neki azokért az alapokért, amit kapott. Aki pedig nem ismerte őt, elég, ha beleolvas a suliújságunk régebbi számaiba, hisz az ő neve szinte minden régi diák megemlékezésében felmerült, és fel is fog merülni még nagyon-nagyon sokáig. Azt gondolom, hogy Éva néni közhelyek és udvariasság nélkül is valóban MARADANDÓT alkotott az iskolában.

1. Mikor került az iskolába, és miért épp ezt a sulit választotta?

1992 óta vagyok a Gábor iskola tanára. Akkor már javában működött a matematika tagozat, és ehhez kerestek matematika tanárt. A tehetséggondozás fontos része volt tanári munkámnak már akkor is. Kertész Ica néni hívott ide tanítani. Az igazgató Szentirmai Judit néni volt, helyettese pedig Bálint Marika néni. Az első évben még csak fizikát tanítottam heti két napon. Minden órám az emelet 5-ös teremben volt. Gyakran tettem a szünetekben egy kis aprópénzt a gyerekek padjára, amikor az udvaron voltak, és mindig visszakerült hozzám a pénz. Ez jó érzéseket keltett bennem. A tanáriban mindig jó hangulat volt, segítőkész kollégák vettek körül. Megéreztem ennek a közösségnek a kohézióját, ezért választottam ezt az iskolát.

2. Mi a legszebb emléke az iskoláról?

Egy legszebb emléket nem tudok kiemelni, de szép emlékeim közé

sorolom a tantestületi karácsonyi ünnepeket, amiket régen tartottunk, a vándortáborokat, kirándulásokat, a külföldi Comenius Program eseményeit, a matematika versenyeket, Zrínyis kupákat, Bolyai csapatversenyeket.

Talán a legszebb emlékem mégis a matematika tehetséggondozó műhely vezetése volt. Ezt tizenöt éven keresztül csináltuk Kertész Ica nénivel, Ildi nénivel és az iskola matematika tanáraival. Minden év elején meghirdettünk egy versenyt Kispesten matematikából, és a legjobbakat meghívtuk, hogy vegyenek részt hetente egy alkalommal a tehetséggondozó foglalkozáson. Kispest iskoláiból sok érdekes, tehetséges gyerek találkozhatott itt. Beástuk magunkat egy-egy érdekes témába délutánonként, és nagyon jól éreztük magunkat. Itt mindenki érdeklődésből vett részt, nem a jegyek motiválták a gyerekeket, hanem a tudás megszerzése. Én ezt tartom tanárként a legértékesebb tanulásnak, ezért is éreztem nagyon jól magam ezeken a műhelyeken.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Minden osztály kihívást jelentett számomra. Nagyon szerettem tanítani mindkét osztályban. A tagozatos osztályokban a versenyszintű matematika tanítása jelentette a kihívást. Sok tehetséges tanítványom volt a 28 év alatt, akik inspiráltak a pályámon. Nekik ezt külön köszönöm! A másik osztályban a jó alapok, az algoritmikus gondolkodás kialakítása, a matematika megszerettetése volt a nagy feladat.

4. Mi a legviccesebb emléke?

Volt egy nagyon kedves osztályom, akiket hetedikesként kaptam meg osztályfőnökként. Hetedikben hirtelen a matematika tanáruk lettem, fizika tanáruk, informatika tanáruk, és osztályfőnökük. Naponta több órában találkoztam velük. Nagyon motiváltak voltak a tanulásra, és érdeklődőek. Fizika óráimon csak úgy záporoztak a kérdések. Természetesen volt olyan, hogy nem tudtam kapásból válaszolni. Időt kértem, és megígértem, hogy utánanézek, és majd válaszolok. De volt közöttük olyan, akinek ez nem volt elég, és még a folyosón is jött mellettem és kérdezett. Igyekeztem válaszolni, de a tanári ajtóban lejárt az idő. Megígértem, hogy majd holnap folytatjuk, de ez nem volt elég. Dani odatette a tanári ajtóba a lábát, és még mindig mondta-mondta-mondta a kérdéseit. Na, itt már csak nevetni tudtam rajta a kollégáimmal együtt.....Azóta Dani fizikus lett és doktor.

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Sok kedves tanítványom és osztályom volt az évek alatt, többek között az előbb említett is nagyon kedves osztály volt, Gál Alexisz, Juhász Zoli, Boros Eszti, Szunyogh Fanni , Gyürke Csabi és még sokan mások. Velük sokat kirándultunk

és vándortáboroztunk. Az első Gáboros osztályom, ahová Cser Gábor, Kálay Zoli, Farkas Gergő, Csemez Kinga, Vér Kriszti, Kópházi Pisti - és így tovább folytathatnám - jártak. (Valójában az egész osztályt sorolhatnám). Sok kedves tanítványom volt, nem tudom mindegyiket név szerint felsorolni. A kemény legényeket is tudtam szeretni, annak ellenére, hogy sok baj volt velük. Aki emberileg szerethető volt és elfogadott, tisztelt, azt szerettem én is.

6. Mely tantárgyakat szerette leginkább tanítani?

A matematika volt a fő tantárgyam, de szerettem a fizikát is tanítani a kísérletező jellege miatt. Az informatika óriási kihívás volt számomra, önmagában is elegendő, ha követni akarja az ember a változásokat.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Ami a legjobban fog hiányozni, az az iskola szaga, ami egészen kicsi korom óta az orromban van. Óvodás koromban ültem először az iskolapadban, mert édesapám is tanár volt, és meg kellett várnom óvoda után a padban ülve.

A Gábor suliból a közösség fog hiányozni, az egymásra figyelés, a jókedv és a humor, ami körülvett a kollégáim körében.

Azt kívánom az iskolámnak, hogy tudjon megújulni a jelenlegi helyzetben! Most ezt tartom a legfontosabbnak.

Minden osztálytól úgy búcsúztam el nyolcadik év végén, hogy leirattam, mi volt jó, és mit kellett volna másképp tennem az óráimon. Én ezekből a búcsúlevelekből nagyon sokat tanultam tanárként.

Móricz Zsigmond szavaival búcsúzom:

„ Én azt hiszem, annál nincs nagyobb öröm, mint valakit megtanítani valamire, amit nem tud, és nagyobb jótétemény sem.”

Köszönöm, hogy veletek lehettem!

Tudod-e mit jelent?

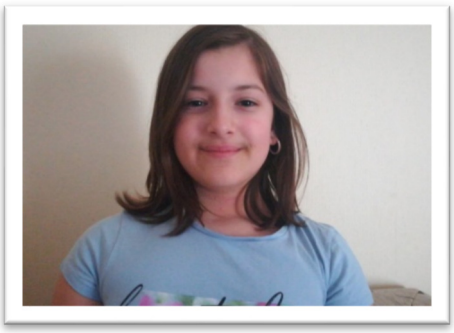
„…Kutyaharapást szőrével…”

Ez a szólás arra a népi orvoslásra vezethető vissza, ahol a hasonlóságon alapuló elv szerint „ami elrontja, az meggyógyítja”. Ezért, ha például valakit megharapott egy kutya, az állat szőrét elégették, és a hamuját a sebre helyezték.

Összegyűjtögette: Fodorné Balla Mária

A hónap tanulói

februárban

Bakos Viktória 4.a

Azért kell tanulni, hogy okosak, intelligensek és műveltek legyünk. Szüleim mindig ösztönöznek, bíztatnak, hogy minél jobb legyek a tanulásban és a sportban. Kedvenc tantárgyam a tesi, a magyar, a rajz, a technika, a matek és az környezet. Délutánonként pingpongra járok. Múlt hónapban tagja voltam az országos diákolimpiára jutott iskolai asztalitenisz-csapatnak, de remélem, hogy minél több versenyre eljutok majd, hisz előző iskolámban rajz-, helyesírás-, olvasás- és versmondó versenyeken is voltam. Szabadidőmben játszom a kis öcsivel, Noncival, olvasok és amikor lehetőségem van rá, a szabadban játszom. Ha nagy leszek, állatorvos leszek, ha nem sikerül, akkor szakács. A pingpong és az új barátok miatt szeretek ebbe az iskolába járni.

Bodnár Boglárka 8.a

Hogy miért fontos a tanulás? Ez egy olyan nehéz kérdés számomra, hogy inkább feltalálom a koronavírus ellenszerét. Szüleim szigorúan próbálnak fogni tanulás terén. Kedvenc tantárgyaim az infó, a rajz és a matek. Délutánonként gyerekvasúton önkénteskedek, gasztro-, gitár- és filozófia klubba illetve Hüviligára járok. A múlt hónapban a kerületi informatika versenyen Word-munkával első helyezést értem el, és tagja voltam az országos diákolimpiára jutott iskolai asztalitenisz-csapatnak is. Ezen kívül részt veszek matek- és gyerekvasutas csapatversenyeken is. Szabadidőmben gitározom, barátaimmal beszélgetek, de ha van lehetőség, akkor találkozok velük és még olvasni is szoktam. Még nincs elképzelésem, hogy mi leszek majd. Jó ebbe a suliba járni, mert itt jók a tanárok.

E hónapban történt…

FONTOS ÉVFORDULÓK – MÁRCIUS

100 éve, 1920. március 1-jén a Nemzetgyűlés elsöprő többséggel választotta meg Magyarország kormányzójává Horthy Miklóst.

150 éve, 1870. március 2-án felavatták a Budavári Siklót.

270 éve, 1750. március 5-én először játszottak Shakespeare-darabot Amerikában

490 éve, 1530. március 7-én a pápa visszautasította, hogy felbontsa VIII. Henrik házasságát. Válaszul megalapították az Anglikán Egyházat.

110 éve, 1910. március 10-én Kínában beszültették a rabszolgaságot.

210 éve, 1810. március 11-én Napóleon osztrák főhercegnőt vett feleségül, de személyesen nem jelent meg a Bécsben tartott szertartáson.

110 éve, 1910. március 14-én megszületett László Gyula, Széchenyi-díjas magyar régész – történész, képzőművész, egyetemi tanár, a „kettős-honfoglalás” elméletének kidolgozója.

1750 éve, Kr. u. 270. március 15-én Patarában megszületett Mürai Szent Miklós, aki a „Mikulás” volt.

1840 éve, Kr. u. 180. március 17-én a mai Bécs területén pestisben meghalt Marcus Aurelius, a filozófus császár, aki Kr. u. 161 óta uralkodott Róma trónján.

20 éve, 2003. március 21-e lett a költészet világnapja.

180 éve, 1840. március 26-án elkészült az első sikeres fotó a Holdról.

Összeállította:

Banka Zoltán

Ti mondtátok…

„Az ember testalkatát az határozza meg, hogy milyen kedve van…”

„II. József rendeletei: jobbágyrendelet, végrendelet…”

„Ókori római városok Pannóniában: Savaria, Aquaworld…”(Aquincum helyett)

A hónap vicce

„Az első osztályban a tanító néni megkérdezi:
-Mit mond a tehén?
Múúú.
Mit mond a macska?
Miáúúú.
Remek! És az egér?
Klikk!...”

(Bodnár Attila 5.a)

POP CORN

BE-ER

